

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce **M. Š.,**
bytem X
zastoupeného Mgr. Štěpánem Ciprýnem, advokátem
se sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2 – Nové Město,

proti

žalovanému **Magistrát hlavního města Prahy,**
sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2024, č. j. MHMP 194757/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím odboru Kancelář tajemníka Úřadu městské části Praha 21 (dále jen „ÚMČ Praha 21“ nebo „prvoinstanční správní orgán“) ze dne 8. 4. 2024, č. j. UMCP21/02882/2024/PK Cer, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 33a odst. 1 písm. b) zákona o hlavním městě Praze, kterého se dopustil tím, že: „jako vlastník pozemku parc. č. X v k. ú. X nejméně od 4.11.2020 až do 10.12.2021 neudržoval na tomto pozemku, který je dle výpisu z katastru nemovitostí veden jako ostatní komunikace, čistotu a pořádek, neboť se na předmětném pozemku za křižovatkou ulic XA a XA I nejméně od 4.11.2020 do 30.6.2021 nacházel vrak auta značky Škoda Forman, kdy na tomto automobilu byly viditelné znaky opotřebení (prázdná kola, rozbitá okna a světla, otevřené dveře) a v něm byly uloženy hromady odpadků, které se dále povalovaly i kolem předmětného automobilu, a to konkrétně nákupní vozík plný nějakých hadrů, matrace, pytel s odpadem, který byl napůl vysypaný, dřevěná bedna, paleta atd., dále v srpnu 2021 bylo stejné místo znečištěno dalšími odpady, kdy se konkrétně jednalo o dvě velké červené matrace, dřevěná bedna o velikost cca 40 x 80 cm a výšce cca 120 cm, která byla plná nějakého drobného komunálního odpadu, vedle se nacházely další pytle s odpadem, kdy se jednalo o velikost hromady cca 2x2 metry; dále dne 15.7.2021 se na části komunikace mezi křižovatkou XA a XA I a křižovatkou XA a XA II, pozemek parc. č. X k. ú. X nacházely u návěsu bez korby stará matrace, zelená plastová mísa, žlutý kbelík, dřevěná paleta, krabice a různý drobný komunální odpad, kdy další odpady se nacházely na korbě návěsu, kdy se konkrétně jednalo o molitanovou matraci, nějaká dvě sedadla z auta, bílý kanystr, nějaké oblečení a plastové nádoby a před tímto návěsem se nacházelo torzo automobilu Trabant; dále se na stejné části komunikace, tedy v ulici XA, mezi ulicemi XA I a XA II, na pozemku parc. č. X v k. ú. X nacházel dne 5.10.2021 volně pohozený odpad o velikosti 3 x 10 metrů, kdy se jednalo o drobné odpadky, kusy plechů různě poházených po pozemku, dva volně pohozené pražce uprostřed pozemku komunikace; dále dne 18.10.2021 se po částečném úklidu na této komunikaci nacházely zbytky odpadů o velikosti cca 1x5 metrů, které byly odloženy ke krajnici vozovky, kdy tyto odpady se nacházely na stejném místě ještě dne 10.12.2021; dále se na stejném místě dne 10.12.2021, tedy na pozemku parc. č. X v k. ú. X - v ulici XA, mezi ulicemi XA I a XA II nacházely další odpadky o velikosti cca 2x8 metrů, a to starý dřevěný dvoukolák, dřevěná deska plná vyčuhujících hřebíků, stará hadice cca 10 metrů dlouhá, plastový kanystr. Na další části komunikace na pozemku parc. č. X k. ú. X, která vede od křižovatky ulic XA a XA II se v srpnu 2021 nacházela u zaparkovaného návěsu další skládka odpadků, konkrétně se jednalo o naplněné krabice komunálních odpadků, papíru, plastů, vnitřních součástek od elektroniky, starý rozbitý golfový kočárek a drobný komunální odpad poházený po okolí; dále se na tomto pozemku u vjezdu do areálu výzkumného ústavu Běchovice nacházel nákladní automobil tov. značky Volvo s nápisem „Tutti Frutti“, kdy vozidlo bylo později bez registrační značky a možnosti identifikace, jevílo známky opotřebení a mělo vypuštěné přední pneumatiky, částečně byl automobil zkorodovaný, kdy nejméně od března 2021 byla otevřená korba automobilu, kdy na korbě vozidla a pod ním se nacházely odpady, které byly vyskládněny dne 5.7.2021 vedle automobilu, kdy se jednalo o velké množství různých odpadů v igelitových pytlích, kolem tohoto vozidla se

vyškytovalo cca 10 pneumatik, staré šuplíky od stolu, igelitové pytle plné odpadů, plastové kýble s odpadem, bílé cihly, rozbitá papírová krabice plná směsného komunálního odpadu, staré dřevěné desky, matrace, dřevěné židle atd., celkově se jednalo o hromadu odpadu o velikosti cca 8x6 metrů a další drobné komunální odpadky byly poházeny bezprostředně v okolí tohoto vozidla, kdy tímto jednáním vlastník pozemku neudržoval čistotu a pořádek na pozemku, který vlastní, a tím narušil vzhled městské části Praha Běchovice.“

2. Za uvedené jednání, v němž je spatřován přestupek spočívající v neudržování čistoty a pořádku na pozemku, který žalobce užíval či vlastnil, čímž došlo k narušení vzhledu městské části, byla žalobci prvoinstančním správním orgánem uložena pokuta ve výši 250 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že snížil uloženou pokutu na částku 170 000 Kč, přičemž ve zbytku rozhodnutí prvoinstančního orgánu potvrdil.
3. Spor je veden v režimu zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze (dále jen „zákon o HMP“), a zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“. Předmětem přezkumu je zákonnost rozhodnutí žalovaného, zejména otázka, zda bylo rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, zda bylo dostatečně odůvodněno a zda byla správně posouzena závažnost přestupku a přiměřenost uložené sankce.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce v podané žalobě navrhuje, aby bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno, přičemž tvrdí, že jak rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu jsou nezákonná a nepřezkoumatelná. Podle žalobce napadené rozhodnutí pouze rekapituluje obsah rozhodnutí prvostupňového, aniž by se žalovaný řádně a konkrétně vypořádal s odvolacími námitkami. Žalovaný hodnotil závěry správního orgánu prvního stupně jako věcně správné a vznesené námitky odmítl bez dostatečného odůvodnění.
5. Žalobce dále namítá, že v rámci správního řízení nebylo nijak prokázáno, že by to byl právě on, kdo úmyslně znečistil předmětné nemovitosti. Úmysl žalobce je podle něj pouze presumován, nikoli prokázán. Žalobce tvrdí, že z jeho strany nedošlo k žádnému zavinění. S ohledem na povahu průmyslového areálu, kde se pozemek nachází, žalobce uvádí, že není možné, aby došlo k narušení vzhledu městské části. Okolní nemovitosti jsou podle něj znečištěny ve stejné či větší míře, přičemž se na nich nachází odpad, stavební materiál a další předměty. Potrestání žalobce tak považuje za nespravedlivé a účelové, s cílem vytvořit odstrašující případ pro ostatní vlastníky.
6. Žalobce rovněž namítá nepřiměřenost uložené pokuty, která je podle něj neadekvátní vzhledem k povaze lokality, skutečnosti, že se jednalo o první případ provinění, a tomu, že stav byl způsoben jinými osobami.
7. V rámci první žalobní námítky žalobce uvádí, že popis skutku, který je mu kladen za vinu, je vágní a neurčitý. Skutek musí být popsán dostatečně určitě, aby bylo možné dovodit porušení § 33 odst. 1 písm. b) zákona o HMP, podle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že neudržuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím narušuje vzhled městské části. Podmínky vyjádřené touto skutkovou podstatou podle žalobce naplněny nebyly.

8. Formulace skutku podle žalobce vyznívá tak, že správní orgány nemají podrobný přehled o skutečném stavu znečištění na pozemku a svá zjištění přebírají pouze z tvrzení oznamovatelky. Žalobce má za to, že pro popis protiprávního jednání nelze užívat vágní obraty typu „nějaké různé drobné“ či „různě poházené“, neboť takový popis by mohl zahrnovat i znečištění širšího rozsahu, než jaké má být v rámci řízení skutečně projednáno.
9. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
10. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítl, že v řízení došlo k porušení zásad správního trestání, jakož i zásad správního řízení. Rozhodnutí správních orgánů jsou podle něj hodnocena a vykládána v neprospěch obviněného, tedy žalobce, což je v rozporu se zásadou *in dubio pro reo*, tedy zásadou „v pochybnostech ve prospěch“. Tato zásada je aplikovatelná nejen v trestním řízení, ale i v řízení o přestupcích. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 20/2006 (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2006, č. j. 2 As 20/2006-47, pozn. soudu)
11. Podle žalobce nebylo v řízení prokázáno, že by se přestupku dopustil, ani že jeho jednání bylo úmyslné. O tom, že měl žalobce znečišťovat předmětné nemovitosti, nebyl předložen jediný důkaz. Tvrzení správních orgánů jsou podle něj v rozporu s principy řízení o přestupcích, a napadené rozhodnutí je proto nezákonné a nesprávné.
12. Žalobce naopak uvedl, že ke znečištění muselo dojít aktivitou třetích osob, a to v takovém rozsahu, že jako vlastník nemovitosti nebyl schopen znečištění odstranit a zajistit řádný stav nemovitosti. Tvrdí, že ví o tom, že třetí osoba či osoby soustavně znečišťují předmětné nemovité věci v takovém rozsahu, že po žalobci nelze spravedlivě požadovat, aby uvedené napravoval. Správní orgány tyto skutečnosti podle žalobce nijak nehodnotily.
13. Žalobce dále uvedl, že se snažil stav napravit, přičemž je vlastníkem pouze předmětné komunikace v průmyslovém areálu. Jiný majetek nevlastní. Na ostatních pozemcích, které jsou ve vlastnictví odlišných osob, se podle něj nachází odpad v rozsahu výrazně větším než na pozemku, jehož původcem má být údajně žalobce.
14. Žalobce dále namítl, že správní orgány postupovaly v rozporu se zásadou vyplývající z § 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tedy povinností postupovat v řízení nestranně. Závěry, k nimž správní orgány dospěly, podle žalobce nereflektují skutková zjištění, respektive se opírají výhradně o tvrzení osob vyjadřujících se v jeho neprospěch.
15. Neobjektivní postup správního orgánu prvního stupně je podle žalobce patrný i z hodnocení předložených fotografií. Úřad zcela přehlédl fotografie předložené žalobcem, které zachycují znečištění na ostatních pozemcích. Tyto fotografie žalobce považuje za zásadní pro pochopení místních poměrů. Z předložené fotodokumentace podle něj vyplývá, že znečištění se nachází i na pozemku samotného hlavního města Prahy, jakož i na pozemcích společnosti Hybler Group, kterou zastupuje oznamovatelka.
16. Hodnocení skutkového stavu tak podle žalobce vyznívá výlučně v jeho neprospěch. Jeho tvrzení jsou přehlížena a zlehčována, není jim přiznávána žádná váha. Správní orgány podle něj hodnotí dvě zcela odlišné věci, respektive mu vyčítají skutečnosti, které jsou s ohledem na formulaci skutkové podstaty přestupku zcela nepodstatné.
17. Za absurdní žalobce označil závěr správního orgánu prvního stupně, že není místně příslušný pro projednání tvrzeného protiprávního jednání, které je mu kladeno za vinu v případech zachycených na fotodokumentaci okolí. Podle žalobce tak vzniká „dvojitá metr“, na jehož základě je trestán pouze on, zatímco ostatní osoby znečišťující lokalitu zůstávají bez postihu.

18. Ve třetí žalobní námitce žalobce konstatuje, že hlavní složkou přestupku, který je mu kladen za vinu, je narušení vzhledu oblasti, kde se nemovitá věc nachází. Žalobce v řízení předložil dokumentaci zachycující stav okolních nemovitostí z pohledu znečištění i narušení vzhledu předmětné lokality. Podle žalobce nelze než konstatovat, že mnohé znečištění, zejména rozličné materiály uskladněné na jednotlivých pozemcích, narušují vzhled obdobně, ne-li v širší míře.
19. Žalobce tvrdí, že není možné, aby pouze znečištění komunikace, kterou vlastní, narušovalo vzhled oblasti, kde se předmětná nemovitost nachází, a to s přihlédnutím k povaze celého areálu. V kontextu celého místa podle něj vůbec nelze o narušení vzhledu hovořit. Jedná se o výlučně průmyslovou oblast, kde se znečištění a uskladnění odpadního materiálu předpokládá. Právě s ohledem na povahu oblasti nelze podle žalobce klást nároky, které správní orgány přdestřely, na něj jako vlastníka komunikace.
20. V předmětném případě tedy podle žalobce nedošlo ke splnění podmínky spočívající v neudržování čistoty a pořádku, a nedošlo ani k narušení vzhledu městské části ve smyslu § 33 odst. 1 písm. a) zákona o HMP. Žalobce dále uvádí, že komunikace je průjezdná v míře potřebné pro užívání ostatních nemovitých věcí vozidly či chodci. O stav komunikace dbá, a případné aktuální nedostatky, které jsou navíc způsobeny třetími osobami, nelze žalobci přičítat k tíži.
21. Tyto okolnosti žalobce namítal již v podaném odvolání, avšak žalovaný se s nimi podle něj dostatečně nevypořádal.
22. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce brojí proti nepřiměřené výši stanovené pokuty. Ačkoli byla v odvolacím řízení snížena na částku 170 000 Kč, žalobce ji považuje za nepřiměřenou a vymykající se základním zásadám ukládání správních trestů. Připomíná, že za předmětný přestupek lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč, avšak v daném případě není původcem odpadu ani znečištění.
23. V kontextu lokality, kde se předmětné nemovitosti nacházejí, považuje žalobce za nespravedlivé, aby právě on nesl odpovědnost za celkový vzhled oblasti, který je podle něj ovlivněn průmyslovým užíváním okolních nemovitostí. Tyto nemovitosti lokalitu znečišťují ve stejné, případně vyšší míře.
24. Ze strany žalobce se podle jeho tvrzení jedná o jednorázové porušení, které nemá povahu úmyslného jednání. Výše uložené pokuty je podle něj nepřiměřená i s ohledem na skutečnost, že ostatní vlastníci okolních znečištěných nemovitostí nejsou sankcionováni, a správní orgán proti nim dokonce odmítá zahájit řízení o přestupku.
25. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce v žalobě zásadně opakuje námitky, které již uplatnil v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Podle žalovaného byla v rámci odvolacího řízení provedena komplexní a přezkoumatelná správní úvaha týkající se prokázání viny žalobce. Zabýval se relevantními okolnostmi spáchání protiprávního jednání a všechny námitky žalobce řádně vypořádal. Vzhledem k tomu, že se ztotožnil se závěry prvoinstančního správního orgánu, na tyto závěry ve svém rozhodnutí rovněž odkázal.
26. K námitce neurčitosti popisu skutku žalovaný poukázal na stranu 20 napadeného rozhodnutí, kde uvedl důvody, pro které považuje popis skutku za dostatečně určitý. Uveden byl čas, přesné místo, základní druh a složení odpadu, jakož i rozměr plochy, na které byl odpad soustředěn, přičemž popis je podle žalovaného nezaměnitelný s jinými

závadnými stavy. Ve správním spise bylo podle něj shromážděno dostatek podkladů vypovídajících o stavu pozemků žalobce v rozhodné době, konkrétně mezi 4. 11. 2020 a 10. 12. 2021.

27. Žalovaný dále uvedl, že část podkladů, konkrétně fotodokumentace, nebyla opatřena rozhodujícím správním orgánem, ale soukromou osobou. To však podle něj nečiní tyto podklady nevyužitelnými. Žalobce podle žalovaného mylně uvádí, že je postihován za znečištění na pozemku parc. č. X, k. ú. X. Žalobci není kladeno za vinu, že by byl původcem odpadu, který je na předmětném pozemku ukládán. V takovém případě by s ním bylo vedeno jiné přestupkové řízení.
28. Žalobce byl uznán vinným výhradně z přestupku podle § 33a odst. 1 písm. b) zákona o HMP, kterého se dopustil tím, že neudržuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím narušuje vzhled městské části. Tohoto přestupku se podle žalovaného může dopustit i osoba, která sama svůj pozemek neznečistila. Tyto úvahy jsou podle žalovaného podrobně rozvedeny na stranách 20 až 23 napadeného rozhodnutí.
29. Závěr správního orgánu prvního stupně o úmyslném zavinění přestupku ze strany žalobce považuje žalovaný za správný. Prokázání viny je věnována část odůvodnění na stranách 15 až 18 odvolacího rozhodnutí, přičemž na těchto stranách a také na stranách 20 až 23 žalovaný vypořádal i žalobcovu námitku ohledně nemožnosti narušení vzhledu městské části Praha-Běchovice.
30. Pokud jde o výši uložené sankce, žalovaný uvedl, že tato byla dostatečným způsobem odůvodněna na stranách 18 až 19 napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky nejsou podle žalovaného důvodné, navrhl, aby městský soud žalobu zamítl.
31. Při ústním jednání konaném dne setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.
32. Zástupce žalobce zdůraznil, že pozemek žalobce – dotčená komunikace - se nalézá v areálu, který má průmyslový charakter. Různé druhy znečištění se nalézají i na okolních pozemcích. Již z povahy samotného areálu lze sotva uvažovat o narušení vzhledu městské části. Zdejší pozemky nevykazují žádné estetické hodnoty, již z toho je patrný jak nerovný přístup správních orgánů k žalobci, tak i nepřiměřená výše uložené pokuty.
33. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zejména poukázal na možnou výši pokuty za projednávaný přestupek – 500 000 Kč, s tím, že uložená pokuta zjevně nepřiměřená není.

III.

Posouzení žaloby

34. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná
35. Podle § 33a odst. 1 písm. b) zákona o HMP ve znění účinném v době spáchání přestupku, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neudržuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled městské části.*

36. Podle odstavce 4 citovaného zákonného ustanovení bylo spáchání tohoto přestupku ohroženo sankcí uložení pokuty do 500 000 Kč.
37. Soud z úřední povinnosti ověřil pozdější znění zákona o HMP, neboť ve smyslu ustálené judikatury správních soudů, jak je výslovně uvedeno např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 8 As 43/2019-40, platí, že: „*Orgán, který posuzuje, zda se použije zásada příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele (čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), musí podřadit konkrétní čin konkrétního pachatele pod všechna relevantní ustanovení upravující přestupek, celkový výsledek posoudit a podle toho rozhodnout, zda je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Pokud se nová právní úprava stane účinnou až poté, co rozhodnutí správního orgánu předtím nabylo právní moci, musí v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí tuto úvahu v plném rozsahu učinit krajský soud, i pokud bude muset posoudit určitý aspekt, který dřívejší právní úprava nestanovila.*“ Soud ověřil, že ke změně právní úpravy ve prospěch žalobce nedošlo.
38. Shora citované zákonné ustanovení je součástí katalogu přestupků, které mohou být projednávány městskými částmi hlavního města Prahy. Jeho účelem je chránit estetickou a hygienickou kvalitu veřejného prostoru, a tím i veřejný zájem na udržování pořádku a čistoty v městském prostředí.
39. Objektem je veřejný zájem na zachování čistoty a vzhledu městské části, tedy veřejné prostranství jako součást městského prostředí, které je určeno k obecnému užívání. Přestupek může být spáchán dvěma způsoby (objektivní stránka přestupku), a to: znečištěním veřejného prostranství, tj. umístěním odpadu, nečistot, nebo jiných předmětů, které narušují čistotu prostoru, nebo jiným narušením vzhledu městské části, což může zahrnovat např. neudržovaný stav nemovitosti, nevhodné umístění předmětů, vizuální rušení apod.
40. Zákon nevyžaduje, aby šlo o rozsáhlé nebo trvalé narušení – postačí i jednorázové nebo lokální narušení, pokud má vliv na vzhled městské části.
41. Subjektem je fyzická osoba, bez ohledu na to, zda je vlastníkem, uživatelem nebo jen osobou, která se na místě nachází. Vlastnictví pozemku není podmínkou pro vznik odpovědnosti.
42. Pokud jde o subjektivní stránku, zavinění může být úmyslné i nedbalostní. V praxi se často presumuje, že osoba, která má pozemek ve své dispozici, odpovídá za jeho stav, pokud neprokáže, že znečištění způsobila jiná osoba a že učinila kroky k nápravě.
43. Za tento přestupek může být uložena pokuta až do výše 500 000 Kč, přičemž výše sankce musí být přiměřená závažnosti jednání, míře zavinění, okolnostem případu a osobním poměrům pachatele.
44. Ze správního spisu vyplývá, že přestupkové řízení bylo zahájeno na základě podnětu společnosti Hybler Group a.s., která je vlastníkem pozemků v katastrálním území X. Oznamovatel uvedl, že na pozemek parc. č. XA bylo opakovaně naváženo a umístěováno vozidla, které vlastnil žalobce, značné množství odpadu. Žalobce je zároveň vlastníkem komunikace na sousedním pozemku parc. č. X, což bylo ověřeno výpisem z katastru nemovitostí. Žalobce vlastnictví těchto pozemků ani nepopírá.
45. Z podkladů ve spise vyplývá, že na pozemku byly zaparkovány vraky dvou vozidel – osobní vozidlo Škoda Forman a nákladní vozidlo Volvo s nápisem „Tutti-Frutti“. Podle oznamovatele byl odpad z těchto vozidel vyskládán na komunikaci tak, aby zamezil vjezdu

a výjezdu nájemcům společnosti Hybler Group. Součástí podání byly doklady o registraci vozidla Škoda Forman a připojená fotodokumentace.

46. Správní spis obsahuje řadu fotografií dokumentujících situaci na dotčených pozemcích, včetně dat pořízení a situačního plánu. Z fotografií je patrné, že na komunikaci bylo vyskládáno značné množství odpadu různého charakteru, včetně plastových pytlů, volně loženého odpadu, opotřebovaných pneumatik, stavebního materiálu (cihly), částí nábytku, zásuvek, palet apod.
47. Na základě podnětu odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy byl prošetřením pověřen Úřad městské části Praha 20. Dne 18. 10. 2021 byla pořízena další fotodokumentace, která zachycuje různorodý odpad na místě.
48. Dne 25. 3. 2022 vydal správní orgán prvního stupně příkaz č. j. UMCP21/03581/2022, kterým žalobce uznal vinným z přestupku podle § 33a odst. 1 písm. b) zákona o HMP. Žalobce proti příkazu podal odpor, a řízení tak pokračovalo.
49. Další důkazní materiál tvoří fotografie pořízené dne 25. 2. 2020, na nichž jsou zachycena tři vozidla (jedno osobní, dvě nákladní) a značné množství odpadu na pozemku. Je zde rovněž snímek havarijního stavu vozidla Škoda Forman, které bylo podle záznamu odvezeno dne 16. 12. 2020.
50. Ve věci byla vyslechnuta svědkyně JUDr. J. K., která uvedla, že má kancelář v bezprostřední blízkosti místa a situaci dlouhodobě sledovala. Podle její výpovědi se koncem roku 2020 objevila u vjezdu do areálu tři vozidla, z nichž dvě nákladní vozidla byla zaparkována přímo u vjezdu, a osobní vozidlo Škoda Forman za křižovatkou. Vozidlo Iveco bylo během dvou měsíců odvezeno, zbylá dvě vozidla postupně chátrala. Z vozidla Volvo padaly kovové části, což představovalo nebezpečí pro projíždějící vozidla. Svědkyně se proto obrátila na Policii ČR.
51. Během roku 2020 se na korbě vozidel začaly objevovat odpadky, nábytek a směsný odpad. Podle svědkyně pocházel odpad od bezdomovců, kteří přebývali v buňkách v areálu. Odpad se postupně rozšířil do okolí tak, že chodci nemohli bezpečně procházet, a příjezdová komunikace byla zúžena na jeden pruh. Vozidla musela při průjezdu kličkovat mezi odpadem.
52. Svědkyně potvrdila, že vrak vozidla Škoda Forman byl odklizen až 10. 12. 2021, tedy v době, kdy již probíhalo správní řízení. Fotodokumentace pořízená svědkyní byla rovněž předložena správnímu orgánu a zachycuje stav vozidel i jejich postupnou degradaci.
53. Součástí správního spisu je rovněž sdělení Obvodního ředitelství Policie Praha III, místní oddělení Újezd nad Lesy, ze dne 7. 2. 2020, kterým bylo reagováno na podnět oznamovatele týkající se odstavených motorových vozidel. Ze sdělení Policie vyplývá, že se jednalo o: motorové vozidlo tovární značky Volvo 618 s nápisem „Frutti Fresh“, s otevřeným nákladovým prostorem a sklopnou nákladovou plošinou, motorové vozidlo tovární značky Iveco Eurocargo Tector, rok výroby 2004.
54. Podle usnesení Městského soudu v Praze, týkajícího se insolvenčního řízení vedeného vůči společnosti Planet Drinks, byla tato vozidla vydražena žalobcem, který byl zároveň ztotožněn jako vlastník pozemku parc. č. X.

55. Na dotaz Policie ČR žalobce uvedl, že vozidla prodal neznámému ukrajinskému občanovi, kterému předal klíče a domluvil se s ním, že vozidla odveze do konce února 2020. Tato skutečnost byla zaznamenána jako součást šetření Policie ČR.
56. Dne 3. 10. 2022 byl ve věci vyslechnut svědek Mgr. P. V., zaměstnanec společnosti Hybler Group a.s., který zde působil jako správce nemovitostí. Svědek uvedl, že koncem roku 2019 začala být příjezdová komunikace v areálu využívána k parkování návěsů a nákladních vozidel, což komplikovalo dopravu jak při příjezdu, tak uvnitř areálu. Zároveň se na místě začaly hromadit odpadky. Svědek uvedl, že několikrát došlo k protržení pneumatik kamionů, některá vozidla nemohla zajet k firmám, kterým vezla zboží. Situace se řešila tak, že firma Kamion servis, sídlící v místě, prováděla opravy pneumatik, a v případě problémů s dovozem zboží bylo vozidlům umožněno objet příjezdovou komunikaci jinou trasou.
57. Pokud jde o odpad, svědek uvedl, že se nacházel na komunikaci „XA“, která vede k firmě Hybler Group. Jednalo se o komunální odpad, konkrétně hadry, betonové pražce, zbytky zdemolovaných návěsů. Poškozené části vozidel zůstávaly neuklizené na silnici, což komplikovalo průjezd. Vozidla se musela vyhýbat buď odstaveným kamionům, nebo odpadu. Zvláště večer bylo podle svědka nebezpečné po komunikaci projíždět, hrozilo proražení pneumatik.
58. Svědek dále uvedl, že je mu známo, že žalobce byl opakovaně vyzýván k odstranění betonových pražců, avšak na výzvy nereagoval a pražce neodstranil.
59. Dne 8. 4. 2024 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 33a odst. 1 písm. b) zákona o HMP a byla mu uložena pokuta ve výši 250 000 Kč.
60. Jak se podává z odůvodnění tohoto rozhodnutí, správní orgán vycházel zejména z oznámení podaného JUDr. K., jehož součástí byla fotodokumentace zachycující vraky vozidel a poházený odpad na pozemku žalobce. Správní orgán ověřil, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. X v k. ú. X, který slouží jako přístupová komunikace do areálu Výzkumného ústavu Běchovice. Jedná se o rozsáhlý areál, v němž podniká řada společností v různých průmyslových odvětvích.
61. Dále bylo ověřeno, že žalobce byl vlastníkem vozidla Škoda Forman v období od 18. 3. 1999 do 9. 8. 2021. Pokud jde o nákladní automobil Volvo, ten byl původně ve vlastnictví společnosti Planet Drinks a měl status vozidla vyřazeného z provozu. Podle zjištění správního orgánu žalobce toto vozidlo zakoupil v rámci insolvenčního řízení.
62. Správní orgán prvního stupně dále provedl šetření okolí a vzhledu městské části Praha-Běchovice prostřednictvím veřejně dostupných nástrojů na webu Mapy.cz. Pořídil panoramatické snímky z různých časových období (2017, 2019, 2021 a 2022), přičemž každá lokalita byla zachycena na několika snímcích. Lokalita areálu Výzkumného ústavu Běchovice byla na těchto snímcích rovněž zaznamenána.
63. Z těchto podkladů správní orgán zjistil, že vozidlo Škoda Forman bylo na komunikaci zaparkováno nejméně od 25. 5. 2020, a to za křižovatkou u vjezdu do areálu v ulicích XA a XA I. Vozidlo bylo původně zaparkováno bez zjevných poškození, avšak postupně došlo k jeho zanesení odpadem. Z fotografie pořízené dne 4. 11. 2020 je patrné, že vozidlo bylo již značně opotřeбенé, mělo rozbitá zadní světla a sklo pátých dveří, a v jeho okolí se nacházely poházené odpadky. V roce 2021 již vozidlo představovalo vrak, který sloužil

jako nádoba na odpad – mělo propíchané pneumatiky, chybějící okna a bylo silně znečištěno.

64. Správní orgán konstatoval, že z hlediska naplnění skutkové podstaty přestupku není rozhodné, kdo je vlastníkem vozidla, ani jakým způsobem se do něj dostal odpad. Pokud žalobce namítal, že vozidlo převedl na jinou osobu, správní orgán uvedl, že bylo jeho povinností nejen zajistit převod, ale také odtah nepojízdného vozidla. Jako vlastník pozemku měl žalobce povinnost udržovat pořádek a čistotu, a této povinnosti se nemohl zprostit pouhým převodem vozidla.
65. Správní orgán dále konstatoval, že další fotografie zachycují značné množství rozličného odpadu na pozemku – šlo o dřevěné desky, betonové pražce, polystyren, starou matraci, krabice a komunální odpad.
66. V rámci šetření bylo rovněž hodnoceno druhé vozidlo – nákladní automobil Volvo s nápisem „Tutti Frutti“. Na fotografii pořízené dne 25. 2. 2020 bylo vozidlo ještě nepoškozené a bez odpadu v okolí. Na snímku z března 2021 již bylo patrné, že vozidlo má otevřený nákladový prostor a je naložené odpadem. V červnu 2021 bylo vozidlo silně zaneseno odpady, které se začaly rozšiřovat do okolí. Dne 6. 7. 2021 byl odpad přemístěn na pozemek společnosti Hybler Group.
67. Součástí správního spisu je rovněž potvrzení o udělení příklepu ze dne 11. 11. 2019, vydané soudním exekutorem JUDr. J. S., z něhož vyplývá, že žalobce se stal vlastníkem předmětného vozidla Volvo právě na základě tohoto příklepu.
68. Správní orgán prvního stupně nařídil ve věci ústní jednání, které se konalo dne 22. června 2020. Před jeho konáním žalobce zaslal správnímu orgánu podání, jehož součástí byl rozsáhlý soubor fotografií různých pozemků s uvedením parcelních čísel a názvů vlastníků. Žalobce tímto podáním zamýšlel doložit stav pozemků ve vlastnictví osob odlišných od jeho osoby, které sousedí s jeho nemovitostmi, a jejichž stav měl být podle jeho názoru rovněž předmětem správního řízení. Žalobce namítal, že pokud má být sankcionován za údajný přestupek, je namístě, aby byla zahájena obdobná řízení i vůči vlastníkům sousedních nemovitostí, na nichž je zadokumentován obdobný stav, konkrétně znečištění pozemků odpadky.
69. V rámci samotného ústního jednání byla jako svědkyně opětovně vyslechnuta JUDr. K., která odkázala na vlastní fotodokumentaci a uvedla, že v období od roku 2019 do roku 2021 byla na pozemku žalobce opakovaně zaparkována různá vozidla. Postupně docházelo k chátrání těchto vozidel a k zanášení pozemku odpadem. Podle svědkyně se jednalo o odpad pocházející od bezdomovců, kteří přebývali v buňkách umístěných na odstavených návěsech. Situace se vyvíjela tak, že odpadky postupně zasypaly okolí do té míry, že chodci nemohli bezpečně využívat přilehlý chodník a příjezdová komunikace byla zúžena na jeden jízdní pruh.
70. Svědkyně dále uvedla, že ke dni jejího výsledku, tedy v červnu 2022, došlo ke zlepšení situace, avšak na chodníku a vozovce se stále nacházely zbytky odpadu, které bránily jejich řádnému užívání. Vozidlo značky Škoda Forman bylo na pozemku zaparkováno až do roku 2021, kdy bylo odtahováno, avšak následně se na místě opět začal hromadit odpad. Svědkyně rovněž uvedla, že přítomnost odpadu na komunikacích nejen ohrožuje bezpečnost osob a vozidel, ale zároveň vytváří negativní dojem v daném prostředí – jak pro klienty firem sídlících v areálu, tak pro třetí osoby, které do areálu přicházejí.

71. Na dotaz správního orgánu, z čeho vyvozuje domněnku, že osoby vykládající odpad z modrých pytlů pracují pro žalobce, svědkyně uvedla, že se domnívá, že by mohly být zaměstnanci žalobce. Dále uvedla, že se žalobcem dvakrát hovořila a ten jí přislíbil, že odpad odstraní. Konkrétní důkazy o pracovním poměru těchto osob však svědkyně neuvedla.
72. Ve věci byl rovněž vyslechnut svědek V., který uvedl, že koncem roku 2019 začala být příjezdová komunikace využívána k parkování návěsů a nákladních vozidel, což ztěžovalo dopravu jak při příjezdu do areálu, tak uvnitř něj. Současně se zde začaly hromadit odpadky, zejména komunálního charakteru. Podle svědka bylo nebezpečné po komunikaci jezdit, neboť hrozilo proražení pneumatik. Svědek potvrdil, že žalobce byl opakovaně vyzván k odstranění nepořádku, avšak výzvam nevyhověl.
73. V rámci ústního jednání se vyjádřil i žalobce, který uvedl, že se jedná o komunikaci v průmyslové zóně, kde lze určitou míru nepořádku a znečištění předpokládat. Podle jeho názoru nedošlo k naplnění skutkové podstaty přestupku. Dále namítl, že při stanovení výše pokuty by měla být zohledněna povaha a účel předmětných nemovitostí.
74. Správní orgán prvního stupně následně vydal rozhodnutí ze dne 8. dubna 2024, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku a uložil mu pokutu ve výši 250 000 Kč spolu s povinností k náhradě nákladů řízení. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
75. O žalobních námitkách uvažil soud následujícím způsobem.
76. Žalobce v rámci první žalobní námítky namítá, že popis skutku, který je mu kladen za vinu, je vágní a neurčitý, a že nelze z takového popisu dovodit porušení § 33 odst. 1 písm. b) zákona o HMP. Tuto námitku však městský soud neshledal důvodnou.
77. Skutková věta obsažená v napadeném rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je sice rozsáhlá, avšak obsahuje konkrétní identifikaci pozemku (parc. č. X v k. ú. X), časové vymezení období, v němž mělo k porušení povinnosti dojít, a především detailní popis jednotlivých skutkových epizod, včetně konkrétních druhů odpadu, jejich umístění, rozsahu a dopadu na okolí. Popis skutku tak umožňuje jednoznačně identifikovat, jaké jednání je žalobci kladeno za vinu, kdy k němu mělo dojít, a jakým způsobem mělo narušit vzhled městské části, je tedy souladný s požadavky kladenými na výrokovou část přestupku podle § 93 odst. 1 přestupkového zákona.
78. Použití obecných výrazů typu „*různý drobný komunální odpad*“ či „*nějaké oblečení*“ je v kontextu celkového popisu skutku marginální a nemá za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Tyto výrazy jsou navíc doplněny konkrétními příklady (např. matrace, kanystry, palety, pneumatiky), které dostatečně konkretizují povahu znečištění.
79. Popis skutku (jeho náležitosti) v přestupkovém řízení je dostatečně vymezen rozsáhlou judikaturou správních soudů, z dosavadních rozhodnutí městský soud odkazuje např. na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 – 73, podle kterého: „*výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat **popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání**, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.*“, případně novější rozsudek NSS ze dne 9. 9. 2021, č. j. 8 As 182/2019 – 26, podle kterého: „*Rádně formulovaný výrok, v něm na prvním místě konkrétní popis skutku, je nezastupitelnou částí rozhodnutí; toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byla uložena, pouze porovnáním výroku lze*

usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoliv odůvodnění) může být vynucen správní exekucí.“

80. Správní orgán tedy skutkovou větu formuloval způsobem, který odpovídá požadavkům na určitost a srozumitelnost, a umožňuje přezkoumat, zda byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 33 odst. 1 písm. b) zákona o HMP. Námitka žalobce, že rozhodnutí je z tohoto důvodu nezákonné, tak nemůže obstát.
81. Žalobce dále namítá, že v řízení došlo k porušení zásad správního trestání, zejména zásady *in dubio pro reo*, tedy zásady „v pochybnostech ve prospěch“. Tvrdí, že správní orgány hodnotily důkazy jednostranně v jeho neprospěch, aniž by bylo prokázáno, že se přestupku skutečně dopustil. Dále uvádí, že znečištění pozemku bylo způsobeno třetími osobami, a že jako vlastník nebyl schopen stav nemovitosti ovlivnit.
82. Městský soud tuto námitku neshledal důvodnou.
83. Jak již shora uvedeno, podle § 33 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že: *„neudrží čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím narušuje vzhled městské části.“*
84. Zákon zde stanoví objektivní odpovědnost vlastníka nebo uživatele pozemku za jeho stav. Není rozhodné, zda k znečištění došlo jeho vlastním jednáním nebo činnostmi třetích osob – podstatné je, že vlastník pozemku má povinnost zajistit, aby pozemek nebyl zdrojem narušení vzhledu městské části.
85. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že na pozemku parc. č. X v k. ú. X se po dlouhou dobu nacházelo množství odpadků, vraků vozidel a dalších předmětů, které narušovaly vzhled veřejného prostoru. Tento stav byl opakovaně dokumentován, a to jak svědeckými výpověďmi, tak fotodokumentací.
86. Žalobce je vlastníkem předmětného pozemku, a tedy osobou, která je podle zákona o HMP povinna zajistit jeho řádný stav. Skutečnost, že ke znečištění mohlo dojít činnostmi třetích osob, nemá vliv na jeho odpovědnost – zákon nevyžaduje zavinění, ale plnění povinnosti vlastníka pozemku. Pokud žalobce nebyl schopen zabránit znečištění, měl využít dostupné právní prostředky (např. oznámení orgánům veřejné správy, zabezpečení pozemku apod.).
87. Zásada „v pochybnostech ve prospěch“ je aplikovatelná i v řízení o přestupcích. V projednávané věci však soud neshledal žádné relevantní pochybnosti, které by bylo třeba vykládat ve prospěch žalobce. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn, a to na základě konkrétních důkazů, které žalobce nijak věcně nepochybnil.
88. Žalobce jako vlastník pozemku odpovídá za jeho stav bez ohledu na to, kdo znečištění způsobil. Povinnost udržovat čistotu a pořádek je objektivní, a její nesplnění bylo v řízení prokázáno. Námitka žalobce, že nebylo prokázáno jeho zavinění, tak nemůže obstát. Rozhodnutí správních orgánů není v rozporu se zásadami správního řízení ani se zásadou *in dubio pro reo*.
89. Ve třetí námitce žalobce namítá, že správní orgány postupovaly v rozporu se zásadou nestrannosti, jak ji vymezuje § 7 správního řádu. Tvrdí, že rozhodnutí správních orgánů vychází výhradně z tvrzení osob, které se vyjadřovaly v jeho neprospěch, a že nebyla zohledněna dokumentace, kterou žalobce předložil k prokázání obdobného stavu okolních nemovitostí.
90. Městský soud tuto námitku neshledal důvodnou.

91. Podle § 7 správního řádu platí, že: „*Správní orgán postupuje nestranně, jedná tak, aby nevznikaly pochybnosti o jeho nepodjatosti, a dbá na rovné zacházení s dotčenými osobami.*“
92. Tato zásada vyžaduje, aby správní orgán zohlednil veškeré relevantní skutečnosti, které mohou mít vliv na rozhodnutí, a aby žádná ze stran nebyla zvýhodněna či znevýhodněna. Neznačená to však, že správní orgán je povinen přihlížet ke všem tvrzením účastníka řízení bez ohledu na jejich právní relevanci.
93. V projednávané věci správní orgány vycházely z konkrétních důkazů, které se vztahují ke stavu pozemku žalobce – zejména z fotodokumentace, svědeckých výpovědí a místního šetření. Žalobce sice předložil dokumentaci týkající se okolních pozemků, avšak správní orgány správně vyhodnotily, že předmětem řízení je výlučně stav pozemku ve vlastnictví žalobce, nikoliv stav jiných nemovitostí.
94. Zákon o HMP v § 33 odst. 1 písm. b) stanoví povinnost vlastníka pozemku udržovat na něm čistotu a pořádek. Tato povinnost je individuální a nelze ji relativizovat tím, že jiné pozemky jsou rovněž znečištěné. Správní orgán není povinen posuzovat stav jiných pozemků, pokud nejsou předmětem řízení. Nadto nelze předjímat, zda správní orgány nezahájí řízení i vůči jiným vlastníkům, pokud bude zjištěno, že jejich pozemky rovněž narušují vzhled městské části.
95. Jinak řečeno, v projednávané věci správní orgány vycházely z konkrétních důkazů vztahujících se ke stavu pozemku žalobce – zejména z fotodokumentace, svědeckých výpovědí a místního šetření. Žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. X v k. ú. X, a tedy osobou, která je podle § 33 odst. 1 písm. b) zákona o HMP povinna zajistit, aby na tomto pozemku byla udržována čistota a pořádek. Tato povinnost je individuální a nelze ji relativizovat tím, že jiné pozemky jsou rovněž znečištěné.
96. Pokud žalobce namítá, že vzhledem ke stavu okolních pozemků jeho jednání nelze považovat za protiprávní, pak se mylí. Stav jiných pozemků nemůže vyvinut žalobce z porušení jeho vlastní zákonné povinnosti. Může být zohledněn pouze při úvaze o míře společenské škodlivosti jeho jednání, případně při stanovení výše sankce, nikoliv však jako důvod pro zproštění odpovědnosti.
97. Z uvedeného důvodu soud konstatuje, že správní orgány postupovaly v souladu se zásadou nestrannosti, a že žalobní námitka není důvodná. Závěry správních orgánů tedy reflektují skutková zjištění vztahující se ke konkrétnímu pozemku žalobce, a nelze jim přičítat podjatost či porušení zásady nestrannosti. Rozhodnutí bylo vydáno na základě řádně provedeného dokazování a v souladu se zásadami správního řízení.
98. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce namítá, že uložená pokuta ve výši 170 000 Kč, byť snižená v odvolacím řízení, je nepřiměřená a v rozporu se zásadami správního trestání. Tvrdí, že není původcem odpadu, že se jednalo o jednorázové porušení bez úmyslu, a že okolní nemovitosti znečišťují lokalitu ve stejné či vyšší míře, aniž by jejich vlastníci byli sankcionováni.
99. Městský soud ani tuto námitku neshledal důvodnou.
100. Podle § 33 odst. 1 písm. b) zákona o HMP lze za přestupek spočívající v neudržování čistoty a pořádku na pozemku uložit pokutu až do výše 500 000 Kč. Výše pokuty musí být stanovena v souladu se zásadami správního trestání, zejména zásadou přiměřenosti (§ 37 zákona o přestupcích).

101. V daném případě správní orgán v odvolacím řízení výši pokuty snížil, a to právě s ohledem na námitky žalobce – zejména skutečnost, že pozemek tvoří veřejně přístupnou komunikaci, a že nebyla prokázána přímá souvislost vzniku odpadu s činností žalobce. Správní orgán tedy zohlednil relevantní polehčující okolnosti.
102. Žalobce však nepředložil žádné konkrétní údaje o svých majetkových poměrech, které by správní orgán mohl zohlednit při posuzování přiměřenosti sankce. Bez těchto údajů nelze dovodit, že by uložená pokuta byla pro žalobce likvidační nebo jinak nepřiměřená.
103. Skutečnost, že jiné pozemky v lokalitě vykazují obdobné známky znečištění, nemůže žalobce vyvinut z odpovědnosti za stav jeho vlastního pozemku. Jak již bylo uvedeno výše, povinnost udržovat čistotu a pořádek je individuální a nelze ji relativizovat stavem okolí.
104. Stav okolních pozemků může být zohledněn pouze při úvaze o míře společenské škodlivosti jednání žalobce, nikoliv jako důvod pro zproštění odpovědnosti. Soud nemůže předjímat, zda správní orgány zahájí řízení i vůči jiným vlastníkům – v tomto řízení je posuzováno výlučně jednání žalobce.
105. Uložená pokuta byla stanovena v mezích zákona, s přihlédnutím k povaze pozemku, charakteru znečištění a skutečnosti, že nebyla prokázána přímá souvislost s činností žalobce. Žalobce neprokázal, že by pokuta byla pro něj nepřiměřená z hlediska jeho majetkových poměrů. Námitka tak není důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

106. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
107. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu